

тлѣнна, сѣй и прѣждѣ сѣй, іавлѣйса тѣкѡ человѣку, вѣже
помѣлвѣй насъ.

Входъ: Прокіменъ днѣ: И чтѣнїа Г. Писаны
Октоар. ді. листъ Г. на ѿборотѣ.
На лѣтіи стихіры самогласны, гласъ А.

Гднъ оученікъ тыѣ ѿ младенства вѣлѣ єсъ, ибо крѣзъ
на рѣмо вземъ, томъ послѣдовалъ єсъ, оузыкимъ ше-
ствовавъ преподобнѣ пустѣмъ. и всѧ оумѣты вмѣнілъ
єсъ, хрѣда да прїшерѣши. ко аггламъ рѣвностъ по-
ложивъ воздержаніемъ и молитвою, вѣсомъ сопроти-
вилъ єсъ во всѣмъ мѣжески, Іоаннѣ всѣчтнѣ и вѣромѣ-
дрѣ, молитвенниче ѿ душахъ нашихъ. **Гласъ В.**

ДѢхъ вѣжественнаго сїанїе іавлѣнїе прїемъ, душа лѣ-
кавствїа прогнѣлъ єсъ славнѣ. и тѣкоже въ воздержа-
ніихъ и терпѣніихъ, тѣкѡ и въ чудодѣйствїихъ низрѣ-
денъ показалъ єсъ. свѣздѣ свѣтлаа мірови іавилъ єсъ
блженнѣ, свѣцкіа въ ноци грѣха просвѣщая очи, и
прошѣнїа къ тебѣ притекающімъ съ вѣрою подавала,
чтоцимъ твой свѣтоносный молебнѣ праздникъ, Іоаннѣ
прѣбнѣ, иночествующымъ оукаращенїе, и молитвен-
ниче ѿ душахъ нашихъ. **Гласъ Д.**

Свѣтомъ добродѣтелей своє оуаснівъ вѣносе житїе,
весь свѣтозаренъ вѣлѣ єсъ, зарено вѣжественнаго свѣта
дѣшъ свою и сѣрдце просвѣтивъ, свѣтлаш прешелъ єсъ
житїа твоегѡ по прище, и во свѣтлостехъ ст҃ихъ до-
стѣглъ єсъ очи. и икоинѣ свѣтѣ пѣрвомъ и начальномъ
тѣкѡ